

Funeral per la botigueta

JOSEP MARIA BEAL

Ja en queden poques, però tot sembla indicar que cada vegada n'hi haurà menys; és ben clar que cap petit comerç serà capaç de resistir un horari de tantes hores i acabant tan tard i, si no ho fa, li serà encara més difícil de fer front a la competència dels grans. I no és pas que jo, en principi, estigui en contra d'un horari comercial més flexible, però amb els nous horaris no puc deixar de pensar en altres temps on no hi havia límit! Perquè, quan es va establir una de les primeres limitacions, ja es va obligar a tancar com a màxim a les deu de la nit! ¿Qui de la gent d'Escaldes –dels antics!– no recorda quan els turistes es passejaven en acabar les representacions del pessebre vivent? Comprar no crec que compressin gaire, però sí que sortien a passejar. Però per als botiguers, quan es va limitar l'horari va ser un gran avenç!

I més endavant, després d'una campanya popular, es va començar a tancar a les vuit del vespre! Inicialment, i de manera especial els del gran comerç, van pensar que s'arruïnaria el

país. Res d'això! El país va sobreviure i va prosperar; era el temps de les vaques grasses! Ara allò ja s'ha acabat i no estic pas convençut que, amb una llibertat més gran d'horaris, es pugui arreglar; perquè... i em faig algunes preguntes.

En la situació actual, ¿a quins clients serviran els comerços que obriran més hores? ¿Vindran més turistes com a conseqüència de tenir obert fins tard? Els que vinguin, ¿gastaran més pel fet que s'obri més estona o la sola cosa que faran serà rumiar-s'ho més, preguntar en més llocs i passejar-se per més botigues abans de comprar?

De tota manera, penso que, com en tots els llocs turístics, les excessives

restriccions horàries no donen una bona imatge. No és pas que la gent necessiti més temps per comprar, però sí per tenir alguna cosa a fer. Els dies són molt llargs i al país hi ha molt poques distraccions; anar de botigues n'és una i apreciada per tothom.

Tanmateix, potser s'hauria pogut trobar una altra fórmula, més oberta i adaptada a les necessitats de la nostra societat tan complexa, perquè... i em faig més preguntes.

¿Com s'ho farà la gent que treballa en una botiga i tingui una altra feina quan plega?

I que ningú se sorprengui, en un moment crític com aquest hi ha gent –especialment gent jove– que està obligada

a tenir més d'una feina per tirar endavant. ¿Algú hi ha pensat? I una altra qüestió: ¿a partir d'ara les guarderies també tancaran més tard? Altrament, ¿qui s'ocuparà dels infants? ¿I els nanos més grans, què faran fins a les deu?

Em fa la impressió que, per complir compromisos electorals i potser una mica precipitadament, s'han pres mesures que, sense deixar de tenir algun aspecte positiu, segur que comportaran un seguit de problemes familiars i socials de difícil solució. Potser caldrà replantejar la qüestió perquè Andorra és un país amb un problema diferent que cal tenir en compte i que no estic segur que s'hi hagin tingut. Veurem!